

8 Ιουλίου 2015

Αριθμ. Πρωτ.: 190351/26636/2015
Ειδική Επιστήμονας: Σοφία Αμοριανού

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Τοπικό Υποκατάστημα Ασφαλισμένων
Του Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ
Μυλλέρου 13
104 36

Ο Συνήγορος του Πολίτη, διερευνά την υπ. αριθμ. 190351/2014 αναφορά του κυρίου ....., του ....., ΑΜΤΙ ΤΑΠ-ΔΕΗ:....., ΑΜΑ ΙΚΑ ....., που υποβλήθηκε από τον αδελφό και δικαστικό συμπαραστάτη του, κύριο ..... Επί της υπόθεσης αυτής, η Ανεξάρτητη Αρχή διαμεσολάβησε προφορικώς προς την αρμόδια Διεύθυνση Ανθρωπίνων Πόρων της ΔΕΗ ΑΕ και εγγράφως, με το υπ. αριθμ. 190351/48651/30-09-2014 έγγραφο, προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ-Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ.

Μετά την υπ. αριθμ. 7172/10-10-2014 έγγραφη απάντηση του ΤΑΠ-ΔΕΗ στις επισημάνσεις της Ανεξάρτητης Αρχής και την υπ. αριθμ. 343/05-05-2015 απόφαση απόρριψης του αιτήματος του ενδιαφερομένου, ο Συνήγορος του Πολίτη επανέρχεται επί της συνταξιοδοτικής υπόθεσης του κ. ...., επισημαίνοντας τα εξής:

I. Ιστορικό και νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, ο κ. .... εντάχθηκε στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 1988 και πραγματοποίησε 1 έτος, 9 μήνες και 22 ημέρες ασφάλισης. Την 14/9/1993 προσλήφθηκε στη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), με την ειδικότητα του Τεχνικού Επιμελητή και εντάχθηκε στο μόνιμο προσωπικό της Επιχείρησης την 1/7/1997. Κατά το χρονικό διάστημα από 12/11/1999 έως και 29/12/2001 λάμβανε αναρρωτικές άδειες, λόγω προβλημάτων ψυχικής υγείας. Την 21/12/2001 κρίθηκε, από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές, πρόσκαιρα ανίκανος προς εργασία, με ποσοστό 67% για ένα έτος και η προσωρινή ανικανότητα προς εργασία παρατάθηκε με ενιαύσιες αποφάσεις, μέχρι την 28/12/2004. Ο συνολικός χρόνος ασφάλισής του μέχρι το έτος 2001, που κρίθηκε

ως πρόσκαιρα ανίκανος προς εργασία, ήταν 10 έτη, 1 μήνας και 8 ημέρες, ενώ με συνυπολογισμό του χρόνου της πρόσκαιρης ανικανότητας, ο χρόνος ασφάλισης του υπερβαίνει τα 13 έτη.

Ας σημειωθεί, ότι σύμφωνα με τη διάταξη του εδ. ε, της παρα. 1, του άρθρου 8 του Ν. 4491/1966, ΦΕΚ Α' 1, *Περί Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ,*

1. Ο ησφαλισμένος παρά τη ΔΕΗ, δικαιούται εξ αυτής συντάξεως:

ε) Μετά 10ετήν ασφάλισιν εν περιπτώσει απολύσεως ή αποχωρήσεως λόγω ανικανότητος συνεπεία παθήσεως, βλάβης ή εξασθενήσεως σωματικής ή πνευματικής, κατά την έννοιαν και τη διαδικασίαν του άρθρου 29 του παρόντος καθιστώσης αυτόν μονίμως ανίκανον προς εκτέλεσιν τη εργασίας του ή άλλης συναφούς τοιαύτης, ου μόνον εις την ΔΕΗ αλλά και εκτός αυτής.

Μετά τη λήξη της πρόσκαιρης ανικανότητας προς εργασία το 2004, ο κ. .... δεν παραπέμφθηκε από την υπηρεσία για να εξετασθεί, εκ νέου, προς οριστικοποίηση της αναπηρίας του, ώστε να συμπληρώσει πενταετία και να θεωρηθεί μόνιμη η αναπηρία του, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθ. 28 του Ν. 4491/1966, ΦΕΚ. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή:

Άρθρον 28 Διαπίστωσις της ανικανότητος.

1. Η διαπίστωσις της εν παρ. 1 του άρθρου 8 υπό στοιχεία ε' και στ' αναφερομένης ανικανότητος προς εργασίαν γίνεται υπό των εν άρθρω 5 οριζομένων Υγειονομικών Επιτροπών.

Η παραπομπή εις τας Πρωτοβαθμίους Υγειονομικάς Επιτροπάς γίνεται υπό της Υπηρεσίας Ασφάλισεως αυτεπαγγέλτως ή τη αιτήσει του ησφαλισμένου. [...]

3. Εις ην περίπτωσιν η πάθησις του ησφαλισμένου δεν αποκλείει την εν καιρώ ανάκτησιν της προς εργασίαν ικανότητος, ούτος κρίνεται ως προσωρινώς ανίκανος και λαμβάνει προσωρινήν σύνταξιν δι' εν έτος, ανανεουμένην δι' αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφάλισεως καθ' έκαστον έτος και επί 5 εν συνόλω έτη μετά προηγουμένην διαπίστωσιν της προσκαιρου ανικανότητος αυτού. Εφ' όσον συμπληρωθεί η 5ετία, κατά τα ανωτέρω, η ανικανότης θεωρείται ως μόνιμος και ο ησφαλισμένος συνταξιοδοτείται οριστικώς.

Εάν, προ της συμπληρώσεως της 5ετίας διαπιστωθή ανάκτησις της προς εργασίαν ικανότητος, διακόπτεται η συνταξιοδότησις και ο ησφαλισμένος επανέρχεται εις την υπηρεσίαν του, αρνούμενος δε απολύεται εξ αυτής στερούμενος του προς σύνταξιν δικαιώματος. Εις περίπτωσιν επανόδου του ησφαλισμένου εις την υπηρεσίαν του, ο χρόνος προσκαιρου ανικανότητος δεν λογίζεται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας εν τη ΔΕΗ, εκτός εάν η πρόσκαιρος ανικανότης ωφείλεται εις εργατικόν ατύχημα ή επαγγελματικήν ασθένειαν.

Μετά τη λήξη της πρόσκαιρης ανικανότητας προς εργασία το 2004, δεν διαπιστώθηκε, από τα στοιχεία του φακέλου, ανάκτηση της ικανότητας του κ. .... προς εργασία από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές, ούτε όμως, κλήθηκε από την υπηρεσία να επιστρέψει στα καθήκοντά του. Πολλώ μάλλον, δεν υπήρξε άρνηση επανόδου του στην εργασία και -εξ' αυτού του λόγου- απόλυση του εργαζομένου. Επομένως, από τα στοιχεία του υπηρεσιακού του φακέλου δεν φαίνεται να συντρέχει εφαρμογή της διάταξης του εδαφ. 2, της παρ. 3, του άρθρου 28 του Ν. 4491/1966.

Ο ίδιος ο ασφαλισμένος, λόγω της ψυχικής του πάθησης (ψυχωσική συνδρομή σχιζοφρενικού τύπου), δεν ήταν σε θέση να επιμεληθεί των υποθέσεών του και συνεπώς να κατανοήσει τη σημασία της υποβολής αίτησης συνταξιοδότησης για οριστικοποίηση της αναπηρίας του. Οι δε γονείς του, αγρότες ....., μετά την επιστροφή ποσού 10.265,66€, το οποίο προέκυψε ως οφειλή, κατά την εκκαθάριση της μισθοδοσίας του, θεώρησαν, επί σειρά ετών, ότι ο γιός τους απολύθηκε από την υπηρεσία του.

Μετά το διορισμό του αδελφού του ως δικαστικού συμπαραστάτη από το Μονομελές Πρωτοδικείο ..... το 2013, ο κ. .... εξετάστηκε από την αρμόδια υγειονομική επιτροπή του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ), και κρίθηκε ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 67%, για το χρονικό διάστημα από 23/05/2013 έως και 31/05/2017. Στη συνέχεια, την 21/06/2013, ο αδελφός του κ. .... υπέβαλε, εκ μέρους του, αίτηση συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας για το διάστημα αυτό και ζήτησε να του καταβληθούν, επίσης, οι συντάξεις αναπηρίας κατά τη διάρκεια των ετών 2001-2004, που είχε κριθεί ως πρόσκαιρα ανίκανος προς εργασία, χωρίς ποτέ να λάβει παροχές αναπηρίας.

Μετά την παρέλευση δύο ετών από την υποβολή του αιτήματος συνταξιοδότησης και τις συνεχείς οχλήσεις του αδελφού του τόσο προς τον ασφαλιστικό του οργανισμό όσο και προς τη Διεύθυνση Ανθρωπίνων Πόρων της ΔΕΗ ΑΕ και της ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ, οι συναρμόδιες υπηρεσίες επικοινωνήσαν για την αναζήτηση των υπηρεσιακών και ασφαλιστικών στοιχείων του αιτούντος και διαπίστωσαν την έλλειψη των σχετικών στοιχείων και σειρά παραλείψεων εκ μέρους των υπηρεσιών τους. Ωστόσο, αντί να ενεργήσουν κατά τρόπο ώστε να προστατεύσουν, έστω και εκ των υστέρων, τα ασφαλιστικά δικαιώματα του ψυχικά ασθενούς, πρώην εργαζομένου και ασφαλισμένου τους, απέρριψαν το αίτημά του, η μεν ΔΑΝΠΟ-ΔΕΗ με το υπ. αριθμ. 15520/31-0702014 έγγραφό της, το δε ΤΑΠ-ΔΕΗ με την υπ. αριθ. 343/05-05-2015 απόφασή του.

Η μεν εργοδότηρια δημόσια επιχείρηση, παρόλο που διαπίστωσε κενά στον υπηρεσιακό του φάκελο, δηλαδή την έλλειψη γνωμάτευσης της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής περί ανάκτησης της ικανότητας προς εργασία και απουσία εγγράφου απόλυσης, εν τούτοις θεώρησε ότι ο εν λόγω πρώην μισθωτός «δεν επανήλθε στη Μονάδα του, ως όφειλε, προς ανάληψη υπηρεσίας, με αποτέλεσμα η σύμβασή του να θεωρείται έκτοτε αυτοδίκαια λυθείσα».

Ο δε ασφαλιστικός οργανισμός θεώρησε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, του Ν. 4491/1966, για να συνταξιοδοτηθεί ο ενδιαφερόμενος λόγω αναπηρίας, διότι έχει μεν τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης των 10 ετών, ωστόσο η σύμβαση εργασίας του δεν λύθηκε λόγω οριστικής ανικανότητας προς εργασία, αλλά λόγω της άρνησής του να επανέλθει και να αναλάβει υπηρεσία. Διαβίβασε, μάλιστα, κατόπιν συνεννόησης με τη Διεύθυνση Παροχών της Διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το συνταξιοδοτικό φάκελο στο Περιφερειακό Υποκατάστημα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ....., στην ασφάλιση του οποίου ο ενδιαφερόμενος έχει πραγματοποιήσει μόνο 22 μήνες ασφάλισης, προκειμένου το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να κρίνει το αίτημα, βάσει των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης.

II. Επισημάνσεις

Όπως γνωρίζετε, οι αρχές του κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου, που αποτελούν σημαντικό διαμορφωτικό παράγοντα της κοινωνικής ασφάλισης, υπαγορεύουν στα ασφαλιστικά όργανα να ενεργούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να προστατεύουν και να διασφαλίζουν τα κοινωνικά δικαιώματα των ασφαλισμένων. Σκοπός της κοινωνικής πολιτικής είναι η περιέλευση των παροχών στους ασφαλισμένους. Οι δημόσιες υπηρεσίες και οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, προεχόντως, οφείλουν να εξυπηρετούν το κοινωνικό συμφέρον, να δρουν με βάση τις αρχές της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του ασφαλισμένου και να προστατεύουν τη νομική του κατάσταση. Επιπλέον, τα ασφαλιστικά όργανα θα πρέπει να ενημερώνουν και να καθοδηγούν τους ασφαλισμένους, με ποιο τρόπο είναι σκόπιμο να ενεργούν για την πλήρωση των προϋποθέσεων θεμελίωσης και απόλαυσης των δικαιωμάτων κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας.

Επιπλέον, με τις κοινωνικοασφαλιστικές ρυθμίσεις εκδηλώνεται η ιδιαίτερη μέριμνα του νομοθέτη υπέρ κατηγοριών προσώπων που έχουν ανάγκη αυξημένης κοινωνικής προστασίας, όπως οι ψυχικά πάσχοντες και τα άτομα με αναπηρία. Εξ' αυτού του λόγου γεννάται, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης, η υποχρέωση των ασφαλιστικών οργάνων να υιοθετούν τη λιγότερο επαχθή ερμηνεία για τους ευάλωτους ασφαλισμένους. Με άλλα λόγια οι αμφιβολίες θα πρέπει να τέμνονται με βάση την επιείκεια υπέρ του ασφαλισμένου.

Η συνταξιοδοτική περίπτωση του κυρίου.....είναι χαρακτηριστική περίπτωση ασφαλισμένου, τον οποίο ο μεν κοινωνικός νομοθέτης προστατεύει έναντι των κοινωνικών κινδύνων η δε διοίκηση βλάπτει, αποδυναμώνοντας το δικαίωμά του στην παροχή και μετακυλίνοντας τις δικές της παραλείψεις σε βάρος του ασφαλισμένου της.

Η ανικανότητα προς εργασία του κ. .... δεν εκρίθη μεν οριστικώς, ωστόσο η εργασιακή του σχέση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως *αυτοδικαίως λυθείσα* όπως

ισχυρίζεται η ΔΑΠ-ΔΕΗ, αφού ο κ. .... δεν ανέκτησε ποτέ την ικανότητα προς εργασία. Όπως αποδεικνύεται από τη νοσηλεία του τόσο το 2002 στο Νοσοκομείο Ψυχικών Νοσημάτων ..... όσο και από την ακούσια νοσηλεία του, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας, το 2012, στην ψυχιατρική κλινική .... καθώς και από την πρόσφατη εξέτασή του το 2013 από το ΚΕΤΠΑ, που τον έκρινε ανίκανο προς εργασία με το ίδιο ποσοστό αναπηρίας 67% και την ίδια πάθηση, ο κ. .... ήταν και παρέμεινε ανάπηρος καθ' όλο το χρονικό διάστημα, που μεσολάβησε μεταξύ των κρίσεων των υγειονομικών επιτροπών από το 2004 έως και το 2013 και δεν ανάκτησε ποτέ την ικανότητά του προς εργασία.

Εφόσον η πάθησή του κυρίου ..... δυσχέρανε ή απέκλειε την ανάκτηση της ικανότητας προς εργασία η εργοδότηρια δημόσια επιχείρηση και ο ασφαλιστικός του οργανισμός έπρεπε να κατευθύνουν αυτόν και τους οικείους του για την διαφύλαξη των δικαιωμάτων του. Η υπηρεσία όφειλε να έχει προκαλέσει αυτεπαγγέλτως, όπως και τις προηγούμενες φορές, την επανεξέταση του από τις υγειονομικές επιτροπές, εφόσον διαρκούσε το πρόβλημα της υγείας του.

Αντιθέτως, η υπηρεσία όχι μόνο δεν χορήγησε τις οφειλόμενες συντάξεις αναπηρίας λόγω της πρόσκαιρης ανικανότητας προς εργασία, αλλά του κατέβαλε μισθούς, τους οποίους εκ των υστέρων αναζήτησε ως αχρεωστήτως καταβληθέντες. Όταν η οικογένεια του επέστρεψε τους αχρεωστήτως καταβληθέντες μισθούς, όχι μόνο δεν ενημερώθηκε για τις οφειλόμενες συντάξεις αναπηρίας, αλλά δεν της επισημάνθηκε ότι η σύμβασή του είναι ενεργή και καλείται να επιστρέψει στην εργασία του, με αποτέλεσμα οι οικείοι του να θεωρούν τη σύμβαση λυθείσα. Εάν η οικογένεια του ανάπηρου ασφαλισμένου είχε καθοδηγηθεί ορθά, θα είχε ενεργήσει υποβάλλοντας αίτηση επανεξέτασης από τις υγειονομικές επιτροπές, ώστε να διαφυλάξει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του ανάπηρου τέκνου της.

Εκ των υστέρων, όταν διαπιστώθηκαν τα κενά και οι παραλείψεις και έγινε αντιληπτό ότι ο ασφαλισμένος κινδυνεύει να απωλέσει δια παντός, χωρίς υπαιτιότητά του, το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα, η μεν Διεύθυνση Ανθρωπίνων Πόρων της ΔΕΗ ΑΕ όφειλε -σε συνεννόηση με την αρμόδια υπηρεσία του ΤΑΠ-ΔΕΗ- να βεβαιώσει την αληθή εικόνα του πρώην εργαζόμενου της. Δηλαδή, ότι ο κ. .... απεχώρησε λόγω πρόσκαιρης μεν ανικανότητας προς εργασία, συνεπεία όμως ψυχικής πάθησης, η οποία κατά τη συνήθη πορεία της νόσου δεν επιτρέπει την ανάκτηση της ικανότητας και εξ' αυτού του λόγου να λύσει τη σύμβαση εργασίας λόγω ανικανότητας, συνεπεία ψυχικής πάθησης που κατέστησε τον εργαζόμενο ανίκανο προς εργασία.

Ο δε ασφαλιστικός οργανισμός όφειλε να μην απορρίψει το συνταξιοδοτικό αίτημα, αλλά να παραπέμψει στην υγειονομική επιτροπή του ΚΕΤΠΑ, ως μόνη αρμόδια, για να κρίνει από ιατρικής άποψης, εάν ο συγκεκριμένος ασθενής με τη συγκεκριμένη πάθηση είχε -μετά το 2004 και μέχρι του 2013- ανακτήσει την ικανότητα προς εργασία. Ο ασφαλιστικός οργανισμός γνωρίζει ότι σύμφωνα με την αρχή της ενότητας της ασφαλιστικής περίπτωσης, όταν η πάθηση του ασφαλισμένου αποτελεί

επανεμφάνιση ή επιδείνωση παλιότερης βλάβης ή πάθησης, ο ασφαλισμένος δικαιούται τις προβλεπόμενες παροχές αναπηρίας, αν συγκέντρωνε τις χρονικές προϋποθέσεις κατά το χρόνο της αρχικής εμφάνισης της ασθένειας.

Στην περίπτωση του κυρίου ....., τα ασφαλιστικά όργανα του προκάλεσαν βλάβη κατά το στάδιο της ασφαλιστικής προσδοκίας για συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας. Πράγματι, εάν ο κ. .... είχε παραπεμφθεί αυτεπαγγέλτως προς οριστικοποίηση της αναπηρίας του, θα ήταν ήδη από μακρού χρόνου συνταξιούχος. Αντιθέτως, από παραλείψεις των εμπλεκόμενων υπηρεσιών ένας ανάπηρος, ψυχικά ασθενής, πρώην εργαζόμενος και ασφαλισμένος, ο οποίος συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις για να λάβει παροχές παρέμεινε, χωρίς υπαιτιότητά του, επί χρόνια, χωρίς κοινωνικοασφαλιστική προστασία, ενώ είχε επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος της αναπηρίας, σε μια κατάσταση ανασφάλειας, κατάσταση την οποία, ακριβώς, θέλησε να αποτρέψει ο κοινωνικός νομοθέτης του Ν. 4491/1966.

Επιπλέον, με την απόρριψη του συνταξιοδοτικού του αιτήματος και τη διαβίβαση του φακέλου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η ανασφάλεια του αναπήρου επιτείνεται, αφού η υπηρεσία δεν έχει καταστήσει σαφές, εάν ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης, με συνυπολογισμό του χρόνου ασφάλισης του στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Επιπροσθέτως, η απόρριψη του συνταξιοδοτικού αιτήματος μπορεί να θεωρείται από την υπηρεσία ότι ανταποκρίνεται σε νομική σκοπιμότητα, αλλά οδηγεί σε αναλογικώς δυσβάσταχτα για τον ασφαλισμένο αποτελέσματα, αφού οδηγεί στη ματαίωση της χορήγησης των παροχών, με την αιτιολογία ότι η εργασιακή του σχέση με τη ΔΕΗ ΑΕ θεωρείται από την επιχείρηση ως αυτοδίκαια λυθείσα, όχι λόγω νόσου, αλλά λόγω μη ανάληψης υπηρεσίας.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, λοιπόν, ένα κενό στην ασφαλιστική προστασία, το οποίο καλούνται να καλύψουν, στο μέτρο που τους αναλογεί, τόσο η εργοδότης επιχείρηση όσο και ο ασφαλιστικός φορέας. Η ενίσχυση της θέσης του ασφαλισμένου επιτυγχάνεται με την αποδοχή μιας υποχρέωσης των εμπλεκόμενων φορέων να επαναφέρουν την κατάσταση που θα υπήρχε, αν δεν μεσολαβούσε η παράλειψη των οργάνων τους που ζημίωσε τον ασφαλισμένο.

Στην προκειμένη περίπτωση, η απόρριψη της αίτησης συνταξιοδότησης, εξαιτίας όχι της ευθύνης ή αδιαφορίας του ασφαλισμένου, αλλά λόγω των βλαπτικών παραλείψεων της διοίκησης, μοιάζει να ανταποκρίνεται στο γράμμα του νόμου, ωστόσο πλήττει δυσανάλογα τον καλόπιστο και ευάλωτο ψυχικά ασθενή και οδηγεί στη ματαίωση των παροχών, που ο ίδιος ο κοινωνικός νομοθέτης του επιφύλαξε.

Κατόπιν τούτων και θέλοντας να συμβάλουμε στην επίλυση του συνταξιοδοτικού αυτού θέματος, όχι μόνο βάσει της αρχής της νομιμότητας αλλά και βάσει του κοινού περί δικαίου αισθήματος -που, εν προκειμένω, θίγεται αφού ο ασφαλισμένος κινδυνεύει να απωλέσει το ασφαλιστικό του δικαίωμα, χωρίς να

ευθύνεται- παρακαλούμε να επανεξετάσετε την υπόθεση του κ. .... υπό το πρίσμα των ανωτέρω επισημάνσεων του Συνηγόρου του Πολίτη και ειδικότερα τη δυνατότητα:

A) η εργοδότης δημόσια επιχείρηση να βεβαιώσει την αληθή κατάσταση του κ. ...., βάσει των στοιχείων του φακέλου του και να ανακαλέσει το υπ. αριθμ. 15520/31-07-2014 έγγραφό της, με το οποίο «συμπεραίνει» ότι η σύμβαση εργασίας του κ. .... λύθηκε αυτοδικαίως, επειδή -ενώ ήταν ικανός προς εργασία- δεν επανήλθε στην υπηρεσία του.

B) το ΤΑΠ-ΔΕΗ να ανακαλέσει τη δυσμενή για τον ασφαλισμένο υπ. αριθμ.343/05-05-2015 απορριπτική απόφαση του και να παραπέμψει τον ανάπηρο αιτούντα στην αρμόδια υγειονομική επιτροπή του ΚΕΤΤΑ για προχρονολόγηση της αναπηρίας του.

Έχοντας τη βεβαιότητα ότι θα εξαντλήσετε κάθε δυνατότητα εξεύρεσης θεμιτής και νόμιμης λύσης, ώστε να αντιμετωπισθεί η απώλεια ασφαλιστικών δικαιωμάτων για τον ενδιαφερόμενο, σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για τη συνεργασία και είμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή πληροφορία θελήσετε.

Με εκτίμηση

Χρήστος Α. Ιωάννου
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Κοινοποιήσεις

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Διοίκηση

Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών

Διεύθυνση Παροχών

Αγίου Κωνσταντίνου 8

102 41, Αθήνα

Κύριο .....

.....